

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **K., a.s.**, S.P., IČO: X.,
o rozvrhu o odvolaní správcu konkurznej podstaty JUDr. Š.S., K.K. a V.R., L.E.K., proti
uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 10. augusta 2011 č.k. 7K/20/2003-830, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 10. augusta 2011 č.k.:
7K/20/2003-830 **z r u š u j e** a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d m i e t a odvolanie V.R., L.E.K. z 27. septembra 2011.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením z 10. augusta 2011 č.k. 7K 20/2003-830
rozhodol rozvrhom tak, že z celkovej sumy 20 454 341,18 eur získanej speňažením
konkurznej podstaty a získanej pri výkone funkcie správcu sa uspokojujú:

1. pohľadávky proti podstate podľa § 32 ods. 1 ZKV:
 - a/ odmena a výdavky správcu podľa § 31 ods. 6 písm. a/ ZKV
 - odmena správcu JUDr. M.P. 69 707,22 eur
 - odmena správcu JUDr. Š.S. 131 570,07 eur
 - výdavky správcu JUDr. Š.S. 3 311,45 eur
 - b/ náklady spojené s udržiavaním a so správou podstaty podľa § 31 ods. 6 písm. b/
ZKV 12 971 211,11 eur,
 - c/ pracovné nároky podľa § 31 ods. 6 písm. d/ ZKV 4 499 639,92 eu,r

- d/ nároky zo zmlúv uzavretých SKP podľa § 31 ods. 6 písm. d/ ZKV 360 062,59 eur
- e/ trovy konaní podľa § 31 ods. 6 písm. h/ ZKV 5 989,87 eur,
- f/ odvody, dane, zdravotné a nemocenské poistenie a garančný fond podľa § 31 ods. 6 písm. i/ ZKV 438 488,04 eur,
- g/ náklady na úschovu písomností § 31 ods. 6 písm. k/ ZKV 66 387,80 eur,
- h/ ostatné pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu podľa § 31 ods. 6 písm. l/ ZKV 1 391,50 eur,
- i/ nároky podľa § 31 ods. 1 písm. d/ ZKV (vylúčenie vecí z KP) 11 715,73 eur,
- j/ S., a.s. Bratislava 157 340,07 eur,
- k/ M.P. 18 655,47 eur,
- l/ súdny poplatok za konkurzné konanie 1 991,50 eur,

2. pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV uspokojuje sa:

Č., a.s. Bratislava (pôvodne I., a.s.) 1 716 878,84 eur,

3. pohľadávky veriteľov I. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. a/ ZKV pod č. 1 – 118 nebudú uspokojení,

4. pohľadávky veriteľov II. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. b/ ZKV - neboli uplatnené.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesenie o schválení konečnej správy nadobudlo právoplatnosť dňa 4.7.2011.

Počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami, predstavuje sumu 20 454 341,18 eur, ktorú súd podľa § 31 ZKV rozvrhol.

Podľa § 31 ods. 6 ZKV s prihliadnutím na § 7 ods. 1 vyhl.č. 493/1991 Zb. v platnom znení odmena správcov konkurznej podstaty predstavuje sumu 201 277,30 eur. Podľa § 9 vyhl.č. 493/1991 Zb. v platnom znení ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

Po oboznámení sa so spisovým materiálom súd zistil, že JUDr. M.P. vykonával funkciu správcu odo dňa vyhlásenia konkurzu, t.j. od 9. mája 2003 do 9. decembra 2005. Za obdobie svojej činnosti vykonal súpis majetku úpadcu, vypracoval plán speňaženia a uskutočnil štyri kolá ponukového konania na speňaženie majetku úpadcu. Nový správca JUDr. Š.S. vykonáva funkciu správcu od 9. decembra 2005 doposiaľ. Za toto obdobie

speňažil majetok úpadcu, vypracoval konečnú správu a predložil návrh na rozdelenie výťažku zo speňazenia konkurznej podstaty.

V súlade s ust. § 9 vyhl.č. 493/1991 Zb. v platnom znení súd vypočítanú odmenu rozdelil. Zbavenému správcovi konkurznej podstaty bola počas konkurzného konania vyplatená odmena vo výške 69 707,23 eur. Novému správcovi konkurznej podstaty bola počas konkurzného konania vyplatená predbežná odmena vo výške 58 827,39 eur a ostáva mu doplatiť odmenu v sume 72 742,68 eur. Súd zároveň priznal správcovi JUDr. Š.S. náhradu výdavkov cestovného vo výške 3 311,45 eur. Zbavený správca JUDr. M.P. si náhradu výdavkov neuplatnil.

Ďalšie pohľadávky proti podstate, ktoré boli uspokojené, tvoria náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu a predstavujú sumu 18 530 882,10 eur.

Podľa sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákon č 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) položka 5 písm. a/ úpadca je povinný zaplatiť súdny poplatok za konkurzné konanie v sume 1 991,50 eur.

Oddelený veriteľ Č., a.s. Bratislava (pôvodne I., a.s.) sa uspokojuje sumou 1 716 878,84 eur.

Súd konštatoval, že pohľadávky veriteľov I. triedy z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebudú uspokojené a pohľadávky veriteľov II. triedy neboli uplatnené.

Proti tomuto uzneseniu podaním zo dňa 27. septembra 2011 podala odvolanie V.R., súkromná podnikateľka podnikajúca pod obchodným menom L.E.K., IČO: X., veriteľka v tomto konkurznom konaní (na rozvrhovom uznesení pod č. 89). V odvolaní uviedla, že v rozvrhovom uznesení je pod bodom 1 písm. a/ určená odmena správcov konkurznej odmeny ako aj výdavky správcu konkurznej podstaty, ktorí boli činní v tejto veci bez dane z pridanej hodnoty, čo je v rozpore so zákonom č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, keďže správcovia sú platcami dane z pridanej hodnoty. Predmetné uznesenie nijakým spôsobom nereaguje na zjednocujúce stanovisko Ústavného súdu SR pod sp.zn. Plz ÚS 1/2011-13 z 19. januára 2011, ktorým bolo vyslovené stanovisko, že konkurzný súd je povinný priznať správcovi konkurznej podstaty – platcovi DPH okrem odmeny aj daň z pridanej hodnoty. Vzhľadom na predchádzajúce uznesenie schvaľujúce konečnú správu správcom konkurznej

podstaty je zrejmé, že súd v rozvrhovom uznesení správcom konkurznej podstaty žiadnu daň z pridanej hodnoty nepriznal.

Navrhla zrušiť rozvrhové uznesenie a vydať nové rozvrhové uznesenie, do ktorého bude zahrnutá tak odmena správcom konkurznej podstaty, ich výdavky, ako aj daň z pridanej hodnoty.

Proti hore uvedenému uzneseniu podal taktiež odvolanie správca konkurznej podstaty JUDr. Š.S. a to podaním zo dňa 8. septembra 2011.

Poukázal na tú skutočnosť, že ako správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 10.6.2010 konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov, pričom postupoval v súlade s doterajšou judikatúrou a praxou konkurzných súdov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky v zmysle ktorej sa odmena správcom konkurznej podstaty, ktorí sú platiteľmi dane z pridanej hodnoty, nezvyšovala o daň z pridanej hodnoty. Krajský súd v Košiciach svojim uznesením pod č.k. 7K/20/2003-820 zo 7. februára 2011 schválil konečnú správu s tým, že odmenu správcu konkurznej podstaty vo výške 201 277,30 eur a výdavky správcu konkurznej podstaty vo výške 3 311,45 eur priznal bez navýšenia o daň z pridanej hodnoty v nadväznosti na schválenie konečnej správy na základe návrhu správcu z 21. júla 2011 Krajský súd v Košiciach vydal rozvrhové uznesenie z 10. augusta 2011 č.k. 7K/21/2003-830. Ústavný súd však na neverejnom zasadnutí dňa 19.1. 2011 v pléne vo veci zjednotenia odchylných právnych názorov dvoch rôznych senátov Ústavného súdu SR vo veci priznania uplatnenej dane z pridanej hodnoty k odmene správcu konkurznej podstaty prijal zjednocujúce stanovisko: „Ak z právneho poriadku v zákonnej právnej úprave dane z pridanej hodnoty výslovne (explicitne) vyplýva povinnosť správcu konkurznej podstaty, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, k vyúčtovanej cene každej poskytnutej služby uplatniť daň z pridanej hodnoty, potom súd rozhodujúci o odmene správcu konkurznej podstaty je mu povinný daň z pridanej hodnoty v zodpovedajúcej sume priznať. V opačnom prípade je takéto rozhodnutie z ústavno-právneho hľadiska neakceptovateľné.“ – uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn.: Plz ÚS 1/2011-13.

Ako vyplýva z pripojených potvrdení z elektronickej evidencie platcov DPH obaja správcovia t.j. JUDr. M.P. (IČ DPH: SK X. a JUDr. Š.S. (IČ DPH: SK X.) sú platiteľmi dane z pridanej hodnoty.

Odvolaateľ je toho názoru, že ako súčasný správca konkurznej podstaty i jeho predchodca JUDr. M.P. majú nárok na zvýšenie priznanej odmeny správcu o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % na úkor konkurznej podstaty a v prípade súčasného správcu aj na navýšenie priznaných výdavkov správcu konkurznej podstaty o DPH. Tieto boli priznané rozvrhovým uznesením v úhrnnej výške 134 881,52 eur a v rámci odvolacieho konania žiada, aby po uplatnení 20 % dane z pridanej hodnoty bola odmena a výdavky správcov zvýšené na sumu 161 857,82 eur.

Odvolaateľ ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že v súlade s § 31 ods. 6 Zákona o konkurze a vyrovnaní sa odmena a výdavky správcu uspokojujú pred ostatnými pohľadávkami proti konkurznej podstate, bude suma, o ktorú došlo k navýšeniu odmeny a výdavkov správcu (26 976,30 eur) uspokojená na úkor doposiaľ nevyplatených pohľadávok voči konkurznej podstate, t.j. voči S. a.s. Bratislava a M.P., na ktoré po pomernom prepočte pripadá suma S., a. s. 133 089,09 eur a M.P. 15 930,16 eur.

Správca konkurznej podstaty navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie Krajského súdu v Košiciach takto:

1. pohľadávky proti podstate podľa § 32 ods. 1 ZKV
 - a/ odmena a výdavky správcov podľa § 31 ods. 6 písm. a/ ZKV
 - odmena správcu JUDr. M.P. 83 648,66 eur
 - odmena správcu JUDr. Š.S. 157 884,08 eur
 - výdavky správcu JUDr. Š.S. 3 973,74 eur
 - j/ S., a.s. 133 089,08 eur
 - k/ M.P. 15 930,16 eur,

alebo aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie JUDr. Š.S., správcu konkurznej podstaty úpadcu K., a.s., S.P., IČO X. podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením z 9. mája 2003 č.k. 7K/20/2003-23 Krajský súd v Košiciach vyhlásil na majetok úpadcu K., a.s., S.P. konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. M.P., advokáta, O.P..

Uznesením z 9. decembra 2005, č. k. 7K/20/2003-617 súd zbavil funkcie správcu JUDr. M.P., do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. Š.S., K.K..

Správca konkurznej podstaty predložil súdu 10. júna 2010 konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov, ktorú súd uznesením zo 7. februára 2011 schválil. Uznesenie o schválení konečnej správy nadobudlo právoplatnosť 14. júla 2011.

Napadnutým uznesením z 10. augusta 2011 č.k. 7K/20/2003-830 Krajský súd v Košiciach vydal rozvrhové uznesenie, z ktorého vyplýva, že počas konkurzu došlo k speňaženiu všetkého majetku patriaceho do konkurznej podstaty a celková suma získaná speňažením konkurznej podstaty spolu s ďalšími prírastkami, predstavuje sumu 20 454 341,18 eur, ktorú súd podľa § 30 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní rozvrhol, pričom z ust. § 31 ods. 6 Zákona o konkurze a vyrovnaní a § 7 ods. 1 a § 9 vyhl.č. 493/1991 Zb. v platnom znení vypočítanú odmenu správcov konkurznej podstaty rozdelil tak, že odmena správcu JUDr. M.P. predstavuje sumu 69 702,22 eur odmena správcu JUDr. Š.S. predstavuje 131 570,07 eur a výdavky správcu JUDr. Š.S. predstavujú sumu 3 311,45 eur. Krajský súd v Košiciach určil odmenu správcov konkurznej podstaty a výdavky správcu konkurznej podstaty bez dane z pridanej hodnoty napriek tomu, že obidvaja správcovia konkurznej podstaty JUDr. M.P. i JUDr. Š.S. sú platiteľmi dane z pridanej hodnoty.

Podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie o dani z pridanej hodnoty je rozhodujúce predloženie konečnej správy o speňažení majetku tvoriaceho konkurznú podstatu. V tejto správe, ktorej obsah musí zodpovedať právnemu stavu platnému a účinnému v čase jej predloženia, správca konkurznej podstaty vyúčtuje svoju odmenu tvoriacu zároveň základ pre určenie dane z pridanej hodnoty.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v čase predloženia návrhu na schválenie konečnej správy predmetom dane je

b/ poskytnutie služby (ďalej len „dodanie služby“) za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou.

Odmena správcu konkurznej podstaty predstavuje protihodnotu za služby ním poskytnuté, preto tvorí podľa § 22 ods. 1 Zákona o dani z pridanej hodnoty základ dane a vzhľadom na to, že po získaní tejto odmeny je správca konkurznej podstaty ako platiteľ dane povinný daň z tejto odmeny odvieť na účet príslušného správcu dane, je konkurzný súd povinný správcovi konkurznej podstaty, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty priznať k vyúčtovanej odmene aj uplatnenú daň z pridanej hodnoty. Správca konkurznej podstaty je zdaniteľná osoba na účely dane z pridanej hodnoty a jeho činnosť sa posudzuje ako ekonomická činnosť podľa § 3 Zákona o dani z pridanej hodnoty.

K otázke odmeny správcu konkurznej podstaty zaujal zjednocujúce stanovisko Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 19. januára 2011 č.k. Plz ÚS 1/2011-13 podľa ktorého ak z právneho poriadku v právnej úprave dane z pridanej hodnoty výslovne (explicitne) vyplýva povinnosť správcu konkurznej podstaty, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, k vyúčtovanej cene každej poskytnutej služby uplatniť daň z pridanej hodnoty, potom súd rozhodujúci o odmene správcu konkurznej podstaty je mu povinný daň z pridanej hodnoty zodpovedajúcej sume priznať. V opačnom prípade je takéto rozhodnutie z ústavno-právneho hľadiska neakceptovateľné.

Keďže súd prvého stupňa odmenu správcov a výdavky správcu v rozvrhovom uznesení určil bez dane z pridanej hodnoty, rozhodol nesprávne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec v súlade s ust. § 221 ods. 2 OSP vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 10. augusta 2011 č.k. 7K/20/2003-83 proti výroku týkajúceho sa odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty podala odvolanie V.R., L.E.K..

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V danom prípade odvolateľka – V.R. podala odvolanie proti výroku uznesenia, ktorým neboli dotknuté jej práva. Proti výroku týkajúceho sa odmeny a výdavkov správcov mohli podať odvolanie len JUDr. M.P. a JUDr. Š.S.. Ani zmenou uznesenia v tejto časti nedôjde k zlepšeniu postavenia odvolateľky ako veriteľky v rozvrhovom uznesení pod č. 89, keďže

pohľadávky veriteľov I. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. a/ Zákona o konkurze a vyrovnaní nebudú uspokojení z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

Keďže odvolateľka nebola oprávnenou osobou na podanie odvolania proti výroku rozvrhového uznesenia o odmene a výdavkov správcov konkurznej podstaty, odvolací súd v súlade s ust. § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odvolanie V.R., L.E.K. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová